

на училища-та, разпространени по всичка-та страна съ дозволение-то на единбургския парламентъ, който позналъ полза-та на народното образование по-напредъ отъ Англия.

«Трѣбва да е некой слепъ, — казва Лавлей, — за да не види, че всичка-та бѣдѣщностъ на страна-та зависи отъ стѣпенъ-та на образованието. Припомнете верна-та поговорка на Бекона: «знание-то е сила.» Тя е неопровергаема истина, особено въ економическо отношение. За напредъ тоя народъ ще стане най-богатъ, а разбира се, и най-силенъ, който съединява най-големо-то си знание съ труда.» При това трѣбва да са притури: и който са неотбива отъ пътя на нравствените си закони.

VI.

Едно известно духовно лице, за тоя пакъ предметъ, дума: «народъ погива, когато вече ненавижда възпитание-то на млади-те.» *)

Плутархъ всякога е казвалъ че възпитание-то е необходимо за напредване-то на народи-те ; като сравнява Ликурга съ Нума, той чудно развива тая идея: »Клетва-та, дума той, твърде окаянно би са сбѣдвала надъ спартаците, ако би възпитание-то и редъ-тъ не съ приучили деца-та имъ къмъ уважение-то на закони-те си и ако би техни-те деца не съ бозаяли отъ майчино-то млеко уважение-то къмъ народни-те учреждения, а после всички-те основни и важни закони на Ликурга оставали неизменни въ продължение на повече отъ

*) M-gr Dupanloup.